

ДѢЛО

Предплата на „Дѣло“ стоить:

на цѣлый рокъ . . .	8 зр.
на пѣть рокъ . . .	4 зр.
на чверть року . . .	2 зр.

съ год. „Поблота“: на одинъ годъ: на цѣлый рокъ 12 зр. на пѣть рокъ зр. 6 на чверть року 3 зр. на чверть року зр. 1.25

Предплату належить переослати франко (найлучше почтовимъ переводомъ) до: Администраціи час. „Дѣло“.

Оголошеня принимаются по цѣнѣ 6 кр. а. в. бѣть однимъ строчкомъ печатномъ.

Рекламаціи неопечатаній вѣдѣній бѣть порта.

Выходитъ во Львовѣ що Сервдн и Суботы (крѣмъ рукописныхъ свѣтъ) о 4-хъ годныхъ на послѣдн. Литер. достатокъ „Библиотека найзнам. повѣстий“ выхадить по 2 печат. аркушѣ кожного 15 го в. пошлѣд. дня кожного мѣсяца.

Редакціи, администраціи и экспедиціи вѣдѣ Ч. 15 пѣльцѣ Галиціи.

Всѣ листы, поэмны и рекламаци належить переослати бѣть адресомъ: редакціи и администраціи „Дѣло“ Ч. 15 пѣльцѣ Галиціи.

Рукописы не звертаются тѣлько на попереднѣ застереженя.

Поодинокое число стоить 10 кр. а. в.

Пригадуемъ небуз Русинамъ по вѣтѣ Львовѣ-Щирець-Винники, що сѣн пѣтницѣ два 21 (6 мая) с. м. о год. 11 вѣ „Домъ Народномъ“ отбудеся передвыборче вѣче народне въ справѣ надходящихъ шаборѣвъ посла до сойму.

00. Zmartwychwstańcy.

Змартwychвстанці поселивше въ столицѣ Галицкои Руси. Они вѣже розпочали свою дѣятельность бѣть благословенствомъ краковскаго латиньскаго епископа Дунавскаго, дѣятельность — наворотани Русинѣвъ, выховуваня рускои молодѣжи! Бѣть се вѣже довершеномъ фактомъ, а теперъ розходится лише о томъ, чтобы туо дѣятельность Змартwychвстанцівъ по возможности вѣть наибѣльше скривити и розширити. Если бѣ се была справа религійна, справа меншого або бѣльшого розширеня католицизму, мы совѣмъ не подносили бы голосу въ той справѣ, бо столицѣ на намъ политично-народномъ не хочемо мѣшатъ въ справѣ религіиной, хотѣли бы и дуже бѣльшой нашего народа. Однакожъ вѣть тѣмъ случаю рѣчь мѣея совѣмъ иначе. Если пропаганда Змартwychвстанцівъ мае на цѣли ширити католицизмъ, то кождого мусить эдиовати, дѣлчого она выбирае свое поле на галицкои Руси а именно среди народа исповѣдующаго греко-католицку вѣру? Чимъ та вѣра не вѣть католицкою? Чи гр.-лат. духовенство наше не вѣть католицкою? А коли такъ, то яку вѣль може мати пропаганда Змартwychвстанцівъ? Очевидно еще иеуея другу, суперкатолицку. — говорячи яснѣйше — совѣмъ нерелигиюну, а политичну: цѣль польонизаціиной пропаганды межѣ Русинами.

Кто схоче се осворовати, най эволицъ намъ пояснити, вѣ чѣмъ може почивати католицка пропаганда противъ католицкѣвъ, чимъ католицизмъ Змартwychвстанцівъ лучшей бѣть нашего, вѣ чѣмъ Змартwychвстанцівъ лучшей католики бѣть нашего духовенства? Доси такого по-

ясненя, таково доказу строгои религиозности мисли Змартwychвстанцівъ на католицкѣвъ Руси надармо глѣдаемо. Зато маемо новыи, бѣспосредный и автентичный доказъ на то, що мисли Змартwychвстанцівъ вѣть тѣлько политична. Тѣмъ доказомъ вѣть недавно выдана куренда латиньскаго конесторіи въ Перемышлѣ о поселеню Змартwychвстанцівъ на Руси. Шо это вѣдана куренда — выпечатана случайно въ Dzienniku pol. (Nr. 99) — вѣ рѣдкою вѣстостию розкрывае такъ исторію повстаня закону Змартwychвстанцівъ, якъ и ихъ характеръ и ихъ цѣли. Початокъ повстаня Змартwychвстанцівъ припадае послѣ упадку старопольскаго повстаня въ р. 1831. „Po strasnym pogromie w r. 1831 obok licznych wychodźców, kwiat inteligencji i rycerstwa polskiego szukał schronienia dla życia i praw narodowych na obcej ziemi. Jedni z tułaczów z rozpaczy zginęli... inni znów u opoki kościoła, z której płynie rzeka żywej wody, szukali lekarstwa na rany ojczyzny, wiedząc iż Pan Bóg sanabiles fecit nationes. Z tych ostatnich za Grzegorza PP. XVI. zawiązało się Zgromadzenie Zmartwychwstania Pańskiego.“

Послѣ сего повсненя не можна вѣже сомнѣватъ о тѣмъ, якъ тенденціи вызвали основанье закону Змартwychвстанцівъ и чѣмъ „zmartwychwstanie“ поставлено цѣлю сего закону. Коли дальше куренда вѣ славословіемъ бѣдосеня, що „ojczyzna nasza zmartwychwstała“ вѣ устахъ Змартwychвстанцівъ, що „najwznośniejsze dusze z owych czasów (польскаго повстаня), zaszczwsi od księcia poetów naszych, od kierownika polityki, mistrzów w sztuce... otaezaly pierwiastki Zgromadzenia opieka i miłoscią“, то се тѣлько вѣль бѣльше поясненя намъ, що вѣ религиа, не католицизмъ и его интересы, але тенденціи политичный, старопольскѣ идеалы уаившои Рѣчи-посполитои, идеалы революціиной вызвали и вѣвели милостію и опѣкою Змартwychвстанцівъ. Умѣемо пошанувати чувства и идеѣ другого народа, хотѣи бы они были такъ бѣдны и неосущимъ, якъ стремление адвигнени — не польскаго

народа — але старои и перешитои, а тѣмъ самымъ бѣсповоротной рѣчи-посполитои, не думаемо дорѣкати Полякамъ за то, що они для отбудованя старои Польщи „отъ моря до моря“ уаивали вѣсьхъ возможныхъ способѣвъ и для той цѣли мѣжи иншимъ подшывались бѣть плащикъ католицкѣвъ религиозности, — але найбѣе вѣногъ никто не маде бѣть насъ Русинѣвъ, чтобы мы вѣршили въ спасенность тѣхъ бѣдныхъ и исторію вѣже вѣсудженыхъ старопольскаго идеалѣвъ, а вѣль бѣльше, чтобы мы службу для тѣхъ старопольскаго тенденціи уаивали за одно се службу для религиа, для католицизму. Латиньска конесторіи въ Перемышлѣ, переѣнята старопольскимъ патриотизмомъ и горячою жаждою привернени старо-шлиходкои Польщи, боговѣща передъ повстанемъ въ р. 1831, вѣ радостію вѣвѣщае: „Stanoło więc w kraju naszym Zgromadzenie, które przez długie lata tułactwa pracowało dla kraju (для старои Польщи) piśmem i słowem, ofiarą i cierpieniem!“ Тѣлькожъ дивно, що латиньска конесторіи сама такъ вѣно оаменувавши довголѣтню политичну дѣятельность польскаго эмигрантѣвъ вѣкрытыхъ шатою монахѣвъ, хоче бѣтъакъ вѣмовити вѣ цѣльнѣ свѣтъ и вѣ насъ, що тѣи бѣть покровомъ „kierowników polityki polskiej“ выплекана громада не дано еще вѣ Галичины выгавныхъ эмигрантѣвъ мае служить на славу Богу, на подмогу католицизму! Коли дальше вѣ курендѣ говорится, що Змартwychвстанциами вѣ Галичинѣ руководить гадка „nadania młodzieży ruskiej kierunku takiego, któryby ją ochronił od niestannych zawiewów, wrogich kościołowi i państwu“, то вѣдея попередъ сказаного кождѣи вѣже разумѣя, що тутъ бѣть „kościołowi“ треба разумѣти „narodowe tradycje r. 1831“, а бѣть „państwem“ совѣмъ не Австрію, але стару Польшу вѣ старыхъ границяхъ. Може и сему схоче кто заперечити, може и сама латиньска конесторіи вѣ Перемышлѣ схоче свѣтъ уѣвѣрати, що она своєю апогевою повстаня вѣ р. 1831 и

его апостолѣвъ справдѣ думае вступитися за католицизмъ и за Австрію — за коѣсѣі і państwo, — тѣлькожъ позволимо собѣ спытати, где то латиньска конесторіи отерыла, що руска молодѣжи вѣбѣтъ вѣль вѣльвомъ „niestannych zawiewów, wrogich kościołowi i państwu“? А дальше пытаемо, якимъ правомъ бѣтъываея латиньска конесторіи перемыска о рускѣи молодѣжи якъ о вѣныхъ вѣдужмѣныхъ? Зѣ бѣтъи приходить латиньска конесторіи до опѣки надъ рускою молодѣжию? Чи не эволицъ латиньска конесторіи перше поклопотатися о своихъ „овечкахъ“, о своихъ духовенствѣи и о своей молодѣжи? Вы кричите о вѣдужмѣно Русинѣвъ, рускои молодѣжи, о вѣгроженыхъ интересахъ католицизму, такъ позволте собѣ пригадати, що секта Вавасія повстала не среди рускаго а среди мазурскаго народа, що процесъ 35 краковскаго социалистѣвъ не бѣтъ процесомъ рускаго социалистѣвъ, що руске священство не мае такихъ Маткоцкихъ и Новацкихъ, що руска громада не послѣдовала еще за прикладомъ Кобьлянѣвъ и Ленки положеныхъ вѣ вѣшѣи дѣцѣвѣи и повѣреныхъ опѣдѣ вѣшого духовенства. Мы могли бы еще выказати много такихъ фактѣвъ. Але вѣже вѣведенѣ факта повинни поучити латиньску конесторію перемыску, що вѣ лучше всего булобы розгнѣтѣи перше станъ свои дѣцѣвѣи, станъ польскаго молодѣжи и польскаго народа, эволицъ попередъ раны свога организма, якъ порыватися до опѣки надъ рускою молодѣжию и рускимъ народомъ и проповѣдовати пропаганду противъ Русинѣвъ.

Такъ отже маемо передъ собою инѣи доказы, що такъ вѣ мисли Змартwychвстанцівъ на Руси, якъ и вѣть покровительствѣи лат. конс. перемыска надъ нами — такъ католицизмъ якъ и вѣь вѣгалѣь религиа совѣмъ по сторонѣи и що мнѣма католицка пропаганда служить лише плащикомъ для политичныхъ цѣльнѣ польскаго. И вѣногъ мусимо сказати, що тутъ бачимо обявъ старопольскаго традици, котра все уживала религиа за плащикъ

Замѣтки зъ теперѣшности.

Выборы в Станиславоѣ. Пѣльчѣ „Газ. Нар.“ и „Сѣасъ-у. Шо такъ „organiczna praca narodoва“? Выборы до сойму вѣ округѣ Львовѣ-Щирець-Винники. „Dobrodzieje ludu“ сварятся межѣ собою. Чимъ жаряея „dobrodzieja“?

Выборы до рады повѣтовѣи вѣ Станиславоѣ и вѣ Богородчаныхъ вѣногъ подали намъ новыи доказы, якъ наша справа народна вѣногъ вѣсьхъ перепонѣвъ и членовныхъ борѣвъ може напередѣ поступати и развиваться при вытравлѣи працѣ, при ширѣи патриотизму, при згоднѣи дѣятельности вѣсьхъ Русинѣвъ. Не згадуячи вѣже о героичнѣи борѣи рускаго выборѣи въ противъ ланнон кампаніяи въ Пузыны, вѣль се вѣль аду друга побѣда Русинѣвъ станиславоѣи окрестности вѣ справахъ автономичного жита. „Зногъ маемо заносати сумный вѣльчѣв поступу рускаго сторонничка вѣ шѣмъ мѣстѣ“, вѣь резигнацію зѣбѣае о вѣь выборахъ корреспондентъ Газ. Нар., вѣ вѣже не выгаде о „agitacyi groźbami i kłębami“. Вѣже вѣвѣтъ вѣльбѣиной коммюндантѣ „Сѣасъ“ не вѣльчѣ „Polizei!“ вѣ вѣь тѣмъ вѣльбѣиной коммюндантѣ „rozgodowanie się świeżojurow“ вѣль обявъ вѣльчѣв польскаго „pracy organicznej“. Вѣже вѣльчѣ вѣль бѣть десяти лѣтъ глѣдаско за вѣльчѣ, що вѣль разумѣтѣя вѣльчѣ польскаго

„органичною працею“, бѣьзвѣустанно чуемо туо фразу выголѣшувану зъ польскаго трибуна вѣ рускѣи землѣи, але доси могли мы тѣлько такъ вѣрозумѣти интерпретацію сѣи польскаго працѣ органичною: позанимати по возможности вѣь користнѣи, добре платнѣи мѣстѣи, невмыключаючи навѣтъ патристичныхъ дѣворнѣ, вѣь достоинствѣи, вѣь вѣрѣла куркульскѣи и стояти на сторожи, чтобы, бороли Боже, где не допущено якогъ Русина, якогъ мужа „ludu, albowiem lud jest to garstka ludzi, którzy buntują się przeciw reprezentantom narodu“). Скоро тѣлько тѣа цѣль была осягнѣна, якъ вѣь по выборахъ до сойму р. 1876, або до рады державнои р. 1879, затихавъ вѣльчѣи: прѣса органична, яко рѣчь довершена; „Kościoł i państwo“ были обезвѣчѣи „бѣть ворожихъ заверухъ“, вѣь благодеиствѣи, добротѣи народа вѣьротавъ до того, що было вѣь чого справити не тѣлько либерѣи съ бѣльскаго гуаизма и сѣбѣиными орлами або красными гербами, вѣь червонными насами и вышутками на шѣльчѣи дѣи для вѣсьхъ повѣтовныхъ и вѣьскаго вѣльчѣи, але такожѣ и контушѣи для повѣтовныхъ маршалковъ, было вѣь чого дати 6000 на репрезентацію вѣь маршалкови, а 30,000 на репрезентацію вѣь вѣльчѣи. Се были видимы илѣды „органичною працѣ“. А шо example trahant a verba volant, то остаточно

ничого дивного, коли гдѣкотрѣи зъ партіи „организаторѣвъ“ еще дальше посунулись вѣь интерпретованю „organicznej pracy“ и придержуючись засады красныхъ экономистѣвъ, що чимъ богатша единица, тѣмъ богатшѣи край, думали лише дальше переведити „органичну працу“ выкладаючи пр. 30,000 зр. до спѣси кишѣи замѣтъ до кѣсьи фундаціи гр. Скарбка, або до Дрогомыскаго закладу, — уважаячи молодецкихъ свѣрѣтъ лише за цѣльы, котрѣ можна безкарно зрывать для своѣи прѣимности и дикѣи сладоности, коммюндуючи коммюндомъ громады до высокости 8,000 зр. и т. д. Се все была „органична праца“ не тѣлько вѣь субъективнѣи але и вѣь партіино-объективнѣи значеню, божѣ доси ни одному зъ тѣхъ организаторѣвъ за тое навѣтъ волосокъ не злетѣвъ зъ головы. Ва, пригадуя собѣ, якъ то разъ зашумѣла по цѣльомъ краю вѣьста о уѣбѣиной одного конала, свѣлка рускаго священника. „Nie pojmuje tego wzburzenia, tego hałasu“, озванѣи одинъ членъ „добре выхованого товариства“, „wszak to zginął tylko prostak z gminy, zausznik świętojurow! Mniej o jednego na świecie!“ И оправдѣи ничего не стало. И се видимо было по думцѣи „органичною працѣ“.

Тѣлько зъ оановнича такъ понятѣи „органичною працѣ“ и бѣльчѣи подаваного иею для вѣь представитѣльнѣи можемо мы поняти тое обурѣне, туо вѣльчѣи нашихъ

польонизаторскихъ организаторѣвъ, яку выливають они на вѣьсть кождого движѣи Русинѣвъ. Русины — сѣи ludek rozsiewu ale pracy — послѣ ихъ думки не можуть поняти того посвященя героѣвъ „organicznej pracy“, тои чѣсти, яку они роблятъ рускою народѣи, опѣкуючись его сирѣами, его интересами, грошами, податками, прѣстаціями, конкурѣициными датками и т. п. Тожѣ коли ушѣрѣи Русины очевидно доси все еще не могли освоитися съ добромъ такои органичною працѣ, порѣшили непрѣшѣи и такъ заѣбѣивавѣи опѣкуны вѣльчѣише проговорити до того затвердѣлого народу рускаго. Вѣь собѣ добре пригадуя, якъ подчасъ послѣднихъ выборовъ до рады державнои на мѣстѣе покѣиного Кржезуновича толковано народѣи, шо вѣь Абрагамовичъ буде такимъ „опѣкуномъ“ сельскихъ интересѣвъ якъ вѣь п. Кржезуновичъ. Тѣлькожѣ выборѣи переведѣи не оаило тои „опѣкуночи“ аргументаціи, але оаило материальныхъ аргументѣвъ fortioris et offitiosii. Теперъ, коли приближаються новыи выборы до сойму, рѣшено проговорити до народу еще дѣльчѣише, ачѣльчѣи бѣть порозумѣе разѣь жертволюбѣи своихъ покровитѣльнѣи. Титуль „opiekun ludu“ выдѣаея вѣже за слабымъ, а шо вѣльчѣише, для народа двозначнымъ, бо вѣльчѣи поѣкъ бѣть вѣже не мало на „opiese narodowej“. Треба вышукати сильнѣишѣи титуль! И отъ дня 17 (20) с. м. склякѣи, якъ вѣь-

*) Vide „Сѣасъ“.

ними бесцельными выступлениями против енисейцев. Дальше немцы из отряда Кроулетт-Терри сказали, что бюджету военного ведомства не можно, пока того не учинит Берг и т. д., где во раз больше здесь вонюх. Гаврилов развивает в свои планы резервы податных и закладных, что много доходило быкованных, а еще именно заставил злоты и две на себя прикинул, что же властитель добра платит податку 40000 зр.; продавши добра, сложит грош в паперы и на томъ дужа добре вышлюх. Замість попереднього податку доходного, котрий несе 21 мільйонъ, предлагалъ податку особисто до ходовымъ, котрий принесе 40 — 45 мільйонъ. Дальше предлагалъ радикальну реформу въ администраци державныхъ пошлы и монополю тютюну. Переда завладѣвъ податку особисто-доходного владѣти завести податки въ баржи и люку, ошымъ, котрий те послѣдній прикосо 4 мільйонъ рѣчно. Въ бесцельни за бюджетомъ вѣдѣти свои бесцѣль нахѣно, що правительство переведе конче потребы реформы податковъ. Дръ Дунаевскій въ двогодичной бесцѣль выкладати свои планы тыхъ реформъ и оправданыхъ на идеяхъ закладъ централизована.

ЗАГРАНИЦЯ.

Россія. Мы уже доносили о празднованіи кн. М. А. Горчакова и дню рѣдного торжества. — 25-лѣтня минютерского конствя. Бүти министромъ великой державы въ протягу цѣлою четвертымъ столѣтїа, — се значить бѣти традиційно постоиннымъ и консеквентнымъ въ веденіи си политикни. Правда, шо така неуклонна постоинность показалась можливую въ Россіи лишь въ отношеняхъ до заграничныхъ дѣлъ, а не у внутрѣшней политикни. Кн. Горчаковъ розничавъ свою дипломатичну карьеру дуже рано: 64 роки вже пройшло отъ часу, якъ поступивъ на службу въ титулѣ дипломата. Дѣятельность его на томъ поля начала звертати на себе увагу отъ 1854 р., коли бнъ бравъ участь въ пѣднесокыхъ нарадахъ передъ крымскимъ погромомъ. На парискомъ конгресѣ бнъ показався вже дружимъ дипломатомъ и публичне мѣнилъ вже тогда стало вквалувати на него, яко единого здѣбного руководителя заграничной политикни Россіи. Ставши министромъ въ дуже критичну эпоху, кн. Горчаковъ отъ 1866 р. до послѣднихъ дѣтъ престола на своѣмъ становищи, дуже часто трудився и вымагаючѣмъ политично го такту, знани и твердостю. Милолюбива достоянность, получена отъ пѣддержавы достоянность и интересы своел державы, — се була политична програма кн. Горчакова. Имя его знавшо собѣ въ Европѣ популярность. Головной засаду канцлера для Россіи вѣмъ знавшы: бнъ все стремивъ до захвата мира на вѣи: въ такий хилѣдъ провадивъ дѣла енергично и искусно; въ 1863 р. отклонивъ претенсію западныхъ державъ, хотѣвшихъ мѣшати въ внутрѣшній справы росойскій; въ 1871 р. зинчивъ невыгоднй для Россіи условія широкого трактату до тично Черного моря; наконецъ подчасъ послѣднихъ закозотѣвъ на востодѣ и на берлинскомъ конгресѣ отзначивъ эдержанность. Вѣи тѣи заслуги оцѣнилъ въ рескрипцїи царя Александра III, выданомъ въ Гатчинѣ днѣ 4 руск. цѣтня с. р.

Франціа. Въ послѣднїи числѣ мы уже згадували, шо французскѣ войска въ пѣвнѣшней Азїи переступили за границу мѣстцяхъ границу Тунису, выйдя на пѣвнѣшні островѣ Табарку, на полуостровѣ Крузири въ мѣсто Козъ и посуюются цорать дальше. Вѣи Туниса остае все насильнымъ, не сопротивляясь оружью Французамъ, а только за кождый разъ протестуе. Коли такъ насильность бѣи протягнѣла до мѣщи, то для французского завсозательного честолюбия не буде нїяко серьезной практикни. Кореpondентъ „Тимесъ“ доносить о своѣй розмовѣ съ бѣимъ. Вѣи заявляе, шо его дуже дивуе самовольне постоинство Франціи, шо его становища яко масала Порты Европа николи не оспорювала и шо бнъ все вѣрно сповняе препорученїя своего настоятеля, султана, и все державяе постановае трактату съ державами, котрымъ заповученъ войскъ Европейцамъ въ Тунисѣ одинаковъ привилѣгї. Тунисъ николи не игнорувалъ справедливыхъ претенсїй Франціи, але французскій консулъ Рустанъ въ послѣднихъ 13 мѣсяцахъ беззастанно намозгалъ бѣи приняти протекторатъ Франціи, чо бѣи не мѣтъ николи зробити збъ взгляду на его обязанности взглядомъ Турціи и державы. Вѣи николи не эредител на званнѣ Тунису французскими войсками; оному военному не буде ставити, але до сѣмого зѣщи буде протестувати и остане на своѣмъ становищи. Вѣи эвертася за оцѣнку до Европѣ, а особливо надѣю покладае на Англію и Италію.

Балканскій пѣвостровъ. Еще неизликованнй греческо-турецкїй сибрѣ, а вже породилась ново пытанье — аль-

баньско. Хотѣи Альбанцїи при кождѣмъ случаю заявляли о собѣ, то однакожъ по-звѣстий намъ були доси ихъ цѣли; эдѣшное, шо они эслужатъ лишь орудиемъ въ рукахъ Порты, мѣжъ тымъ недавно прїйшло до борбы, въ котрой одною воюющей отороною були Альбанцїи а зъ другой регулярнй войско турецкї. Хотѣи турецкї позво-вѣдѣи, Дервизш-паша, побивъ Альбанцѣвъ, то однакожъ тымъ дѣло не окѣчилось, чо го докажемъ сѣтъ и той фактъ, шо Дервизш-паша оамъ проситъ въ Константинополи помощи, бо альбанскї салты въ самбѣ Альбани поварушенї, а послѣднѣа отмыка ихъ отъ Дервизш-пашамъ отбулась изъ Старой Сербїи, где те находится пашито Касова Поле. Рухъ альбанскї вже сотнїи разъ потверджуе, якъ нашѣ не умѣютъ управлѣти своими пѣдданными. Рухъ альбанскї эб-стивъ выкликаннй въ той ошобѣ. Губернаторъ Македонїи эликанъ альбанскыхъ начальниковѣвъ, въ томъ числѣ и вождѣвъ альбанской лиги, алл парадѣ въ Скопль. Але коли только Альбанцїи появились, ихъ схватили и отвели подъ конвоемъ до Салоники. Тогда Альбанцїи взяли за оружїе, эаперли два турецкї баталїоны въ цитадели въ Призрени и взяли въ волюю два баталїоны въ Скопль. Турки боютя за Македонїю, где и безъ того рухъ межѣ Болгарами великї. Альбанская лига оголошала Али-пашу Сулейманского княземъ Альбани. Хотѣи альбанско-греческї интересы въ вѣдѣмъ розходатя, но сѣтъ въ теперѣшнѣй хилѣи подѣтала думати, шо Греки дуже отаранюте эближнїтися съ Альбанцями; въ Афинахъ выходитъ газетка, котра мае ошцїально тую мисїю. Бали греческо-турецкї сибрѣ не залагодитя, то диверсія Альбанцѣвъ могады для Грековъ бѣти дуже користною. На всякї случай въ турецкыхъ провинцїяхъ вновь набїруеся много горячо го матерїалу.

НОВИНКИ.

— Преосв. Митрополитъ выѣзжаетъ до Вѣднѣ на вѣсѣле Архїепископа Рудольфа завтра (въ четвергъ), Преосв. Епископъ-суфраганъ позавтра (въ пятницю).

— Хоръ нашої духовной семинаріи, якъ намъ доносить, дѣлѣе вновь до давной славы, такъ якъ обїцїюте тѣс ошѣл силы, якъ мають насити на другїй рокъ и тѣс, шо зѣвѣстнїи нашъ ошѣлкъ п. Борковскїй буде отъ теперъ шо недѣлѣ и слава ошѣлти въ перкѣ св. Георгїа. До пѣднесенїа хоръ въ семинаріи прикладася съ замлаваннѣмъ дирагентъ п. Котларчукъ.

— Испытъ эрблосты имененнїи въ ц. к. академичнѣй (рускѣй) гимназїи зачинаеся 30 и. отъ мая а ушнїи 20 чернїа с. р.

— Въ Елисаветградѣ новотали розрухи межѣ христїанской людноостю. Розрухитїи розничалася днѣ 15 цѣтнїа около 4 год. по-полудни, при чѣмъ христїани порозханували або пошнїчили товары въ кѣльяхъ жидѣвскихъ склѣнахъ. Полиція не могла дати сама рады, ажъ мусѣла завѣвати войско, котре еще першого днѣ яко-такѣ могло пѣддержати розъяреннѣхъ мешканцѣвъ. Але на другїй дѣнь рѣчь була труднѣйша: эъ многихъ околичныхъ сѣль прїсїлїи въ великѣй громадѣ солдате, котрї взяли такою на добре до жидѣвъ. Щобѣи привернути порядокъ, вылагло цѣле войско эаціонированѣ въ Елисаветградѣ, а кромѣ того прїслано еще въ нѣчи эъ 16 на 17 цѣтнїи три эшадроны уланѣвъ, а 17 баталїонѣвъ пѣхоты. Дѣду могла тая сила вѣтримати обуреннѣхъ и до крайности розъяреннѣхъ солдате, котрї хотѣли насильно выкинути въ мѣста вѣйскъ жидѣвъ. Пишутъ, шо лише одинъ жидъ знавшѣ смерть подчасъ тыхъ розрухѣвъ, а невѣлике число сѣтъ потурбованнѣхъ.

— Банду фальшвнѣвъ банкнотѣвъ, зложеноу эъ 5 особѣ, увязнено днѣ 11 (23) с. м. въ однѣмъ эъ готѣлѣвъ въ Великомъ Варшавнѣ. Найдено при нихъ велике число фальшваннѣхъ 10-риньсковнѣхъ нотѣ. Открыто также такую банду въ Вершнѣ, отъ котрой пымоща стояла въ звязи.

— До рады повѣтвонї въ Богородчанѣхъ эъ курїи сельской выбранї зѣстали: оо. деканъ М. Струтинскїй, А. Заклинскїй, І. Могильнїкїй, А. Андруховичъ, К. Пачковскїй и В. Пауць; дальше сѣлїане М. Марцелюкъ, Ф. Говера, Р. Годчикъ, О. Варабанъ, В. Богославичъ и Н. Вассарабъ.

— До рады повѣтвонї въ Бобрѣцѣ эъ курїи сельской зѣстали выбранї: оо. деканъ А. Зарнїцкїй, И. Штогрнїкъ, В. Излєсенїчъ и Е. Дѣроничъ; дальше сѣлїане и властїтелѣи грунту П. Максимѣвъ (вѣдѣтъ), І. Суслѣвскїй (вѣдѣтъ), І. Нячъ, П. Хруцї, И. Лучковичъ, М. Завалавъ и С. Гещель, эмор. капитанъ и дотеперѣшнїи эаступникъ прѣсе.

— До рады повѣтвонї въ Золочевѣ выбранї: оо. Т. Луцкѣа и Ю. Тарнавского, сѣлїане М. Костикъ, М. Излєвчъ, И. Затора, М. Силѣвского, И. Березу, Н. Дѣнєвнїчъ, С. Юрковнїчъ и З. Чуму (послѣднїй б вѣдѣ-

тъ), дръ І. Весоловского, адвоката красного и В. Августиневича, элєстїтеле добра.

— **О. Григорїи Лисъ,** канонїкъ въ Ива-чѣвѣй дѣлѣ эборѣвскомъ, ушкѣнїея въ 35-лѣмъ роцѣ жнїа и въ 7-лѣмъ роцѣ свїщенствѣа. Вѣчна ему память!

— **Золотїй крестъ заслуги съ короною** одержалъ о. Іоаннъ Дѣжнїцкїй, прїходнїкъ въ Горуцку дѣлѣ дрогобншного еп. перемыской, въ признанїю его донголїтнѣи и корисной дѣятельности.

— Львовскїй корреспондентъ „Дзїєвнїка Рокъ“ доносить, шо противъ Игнатїи Фри-дѣ, директора львовского банку рускїхъ-польскѣи, вытѣчно элѣдство судова эъ прїчины, шо тѣмъ поражѣннй въ справахъ финансовѣхъ пѣдчасъ краху, мавъ эапомогатнѣи грошннѣи банкнотами въ цѣли покритї понесенной шкѣды.

— **Старшнми лѣкарями** въ чинїи служѣи пѣвѣковѣи именований: дръ І. Павлїкнѣи и дръ М. Июсъ, старшї лѣкарї резервої, дръ Д. Бѣлинскїй, лѣкарѣи эспотонгъ резервої, дръ Т. Ганкевичъ и дръ Е. Колєвскїй.

— **На стипендію эъ фундаціи бл. п. о. Михаила Блѣцкого** розничуе Намѣстнїцтво конкурсу съ рѣчнїцѣмъ до 3 (15) мая с. р. О тую стипендію, вышлѣску рѣчно 52 зр. 50 кр., просити могутъ ученики чоты-рѣхъ низшихъ клѣвъ гимназїальныхъ, семїнарїй учительскихъ, якъ также слухачѣи полїтехнїкни. Проснїцѣи мавѣтъ выказатися, шо походять эъ мѣста Городка, сѣтъ гр. к. обрѣду и не мавѣтъ эредотѣвъ до эдержана.

— **Въ Снѣлатѣ** основала тамошнїа громадѣ днѣ 14 (26) цѣтнїа, выбраннїи предѣдѣтелемъ о. И. Наумовнїчъ, эаступнїкомъ А. Яременка, мѣлотра ковалского, секретарѣмъ А. Пондєвѣа, учителя, а касїерѣмъ Ф. Фаль-боту, ковала. На першѣмъ эаѣданїи ухвалєно, эстроити въ дѣнь вѣчнїа Архїепископа Рудольфа вечеръ пѣвалнѣо-декламаторскїй вразѣ съ отчитомъ. Для тѣи читальнїй отступннѣи власну комнату п. Иванъ Скуба.

— **Пѣсла нового закону** увѣдѣнено отъ стѣмнїлѣвъ и ошлатъ тѣ фундаціи, котрї основано эъ прїчиннѣи 50-лѣтнїихъ роковннѣи уроджѣи С. В. Цѣсаря и въ чѣсъ подорожнїи С. В. Цѣсаря до Галичиннѣи, якъ также и тѣи, котрї основано або еще мавѣся основати эъ прїчиннѣи вѣчнїа Архїепископа Рудольфа.

— **„О Кїєвлїаннѣхъ“** пишутъ росойскїй газетѣи, шо отъ пымѣи рокомъ не буде вѣи правительствѣо давати ему бѣльше субсїдїй эъ прїчиннѣи экономичныхъ. „Кїєвлїаннѣхъ“, дѣтъ эвѣстнѣи, отзначася, особливо въ послѣдннѣхъ часахъ, рѣжнїями напѣстїами на гдѣлїяхъ кїєвннѣхъ ученыхъ и на газетѣи, якъ „Одѣсскїй Вѣстнїкъ“, „Заря“, „Порядокъ“ и др.

— **Эъ Петербурга** доносить, шо днѣ 9 (21) с. м. о год. І по полуднїи на бульварѣ кѣнѣо-гвардїйскѣи коло палаты вел. кн. Николая Николаевича старшого отрѣлнѣи днѣмїсїонаннѣи ошѣтннѣи гонорарнѣи Преображенскѣи до эссесора колѣгїального Пѣсєкова и раннѣи его въ ногу. Обѣхъ арештовано и показалося, шо прїчинною того зама-ху була лише лична пѣмота.

— **Перенесеня.** Эаступннѣи прокуратора Е. Дуневнїчъ перенѣсся эъ Тернопѣла до Львова, эаступннѣи прокуратора К. Вечеркнѣи эъ Замбора до Тернопѣла, эдѣюнктѣи судовнѣи А. Оборскїй эъ Коломыѣи до Станнєслава, эдѣюнктѣи судовнѣи дръ І. Кайзеръ эъ Дрогобншчѣи до Галичанъ и эдѣюнктѣи суд. И. Фидѣ эъ Мѣльннѣи до Бережанъ.

Вѣсти епархїальнї.

Эъ АЕпархїи Львовской.
Впр. Митрополитъ выѣде днѣ 8 (20) мая с. р. на вїзнтацию декан. стрѣльского. Прѣзентѣи одержали: оо. А. Бачннскїй, вїцѣректоръ гр. к. семинаріи духовной, на Болєховѣ, Р. Третякъ на Угрынѣвъ сѣредннѣи и Ю. Стѣгнєвнїчъ на Боркѣ малѣ.
Каноничну институцію одержалъ о. А. Бачннскїй на Болєховѣ.
Сотруднїчество одержалъ о. І. Вѣднѣаръ въ Стрїю.
Завѣдатѣлство одержалъ о. І. Товарннїцкїй въ Кѣлїцнѣи.

Эъ Епархїи Перемыской.
Прѣзентѣи одержали: оо. Ю. Полошннѣвнїчъ на парохїю Сѣреднїцю и Т. Скобѣлскїй на парохїю Жукѣи.
Каноничну институцію одержали: оо. З. Кравнїчъ на Пегрыблѣи и А. Грушковнїчъ на Татарннѣи.
Завѣдатѣлство одержали: оо. О. Сирѣтинскїй въ Бутнїахъ, Ю. Мальчннскїй въ Гѣблїи и Н. Бачннскїй въ Пѣддубнѣахъ.
Право прѣдѣтвонїа парѣа прїзнано п. Веберовѣи эъ Сѣльцїи вѣсилью отъ тамошнїю громадѣю шляхоцкою.
О мѣстцѣвѣоу душнїастнїаря проситъ громада Гладншѣи.

НАУКА, ШТУКА И ЛИТЕРАТУРА.

— „Сборннїкъ древне-славянннѣхъ и южнорусскнѣхъ народныхъ узоровъ“ (эзорнїцѣи) вышлѣвъ недѣвно въ Кїєвѣ и прода-

еся въ кнїгарнїи Л. В. Илннннскѣи; цѣна прїмѣрннѣи эъ переслѣкою 3 руб. 50 коп. Сборннїкъ тѣи мѣстннѣи члѣвнїи и хорѣишъ эзорнїцѣи эрїанментнїа старославяннѣи и у-країннѣи вразѣ отъ одѣбною рускою элѣбукою. Выдалъ Е. Сокологорола.

— **На Выдѣлѣ „Галицко-русской Матнѣ“** ухвалєно, выдѣлати дальше „Научномъ Сборнннѣхъ“. Въ першѣмъ вышлѣску повнїтася „Слово о плкнѣ Игоревѣ“ отъ эблѣсннїкнї о. крїлѣ А. Петрушевнїчѣа.

— **О Батурннѣ,** колнннѣи эстоиннѣи нашѣи Руси и рѣзидѣнцїи гѣтманѣи Ивана Млѣеннѣи, ннше цѣлавѣи рѣчи нашѣи славыи исторннѣи Внѣи. Н. Костомарѣи эъ „Порядкѣ“. Искъ самъ Внѣи Костомарѣи пересѣдѣннѣи, о-статѣи еще въ Батурннѣи славыи элѣмѣи, пострѣсннѣи послѣдннѣи гѣтманѣи мѣло-русскнѣи, графѣи Кнрїломъ Грїг. Розумѣннѣи, котрїи не слннннѣи его эъ гѣтманнѣиства жнѣи еще донго, користннѣи эъ вѣйскъ гѣтманнѣискихъ доходѣи. Эъ початку жнѣи бнъ въ дѣрєвнѣи дѣмѣ, а донѣрѣа прїходнїи сво-го жнѣи нѣставннѣи величїаыи элѣмѣи о трѣхъ поверхахъ, котрого руныи погладають нннѣи суннѣо докола. Старнннѣи тѣа памѣтка эъ рѣкъ на рѣкъ руднѣеся чнѣи разѣ бѣльше: бнѣи повнѣбнѣианнѣи, стнннѣи прѣхорѣишѣи малнннѣи по-обдїраїи, дѣтъ и колѣнннѣи хлїлѣа до у-падку и гдѣннѣи частнѣи замку порозбїраїи. Замѣкъ экружѣають старѣи тнннѣи дѣрєва, свѣднѣи колнннѣи козацїи славы. Будѣишѣи пожаданнѣи, щобѣи не дати розлїатися сѣму старнннѣи му замку, шо въ глухннѣи ру-ннѣахъ дѣлѣе надѣ Батурннѣи, колнннѣи эстоиннѣи Руси.

— **„Бурлѣа“**, обшїрна повѣсть эѣлѣт-ного писатѣа украинского, п. Ивана Ле-внїцкѣи о го, вышлѣа сѣго року въ Кїєвѣ, где можна еи достати въ кнїгарнїи Л. В. Илнннскѣи по цѣлѣ 75 коп. Повѣсть тѣа осно-внѣи на народнѣи мѣтѣи и розннѣея одно эъ важнѣишихъ пытанъ нашѣи родиннѣи, а и-менно, коли здоровїи еи члѣи бнѣрнѣаються отъ нѣи и часто-густѣо затрачуѣютъ мораль-но. „Бурлѣа“ отзначася элѣмннѣи, чн-стѣи народннѣи эзыкомъ, вѣрннѣи прѣдѣта-влѣннѣишѣи характерѣи, мѣлотерскнѣи ошѣомъ эодинѣишнѣи образѣи, горячою любѣиою своен отчнннѣи и гарннѣи пошнннѣи эм-альваннѣишѣи украинскою прѣрѣдѣи.

— **Выказъ Всѣи и Благ. П. Т. жѣртѣо-ватѣлѣвъ на дѣвѣче воспитаннїе подѣ зарядѣи Инокннѣи чина св. Василїа Вел. эъ Словиты,** котрымъ за ихъ жѣртѣи номннѣиетѣи заявляе свою эїрѣшнѣи подѣку: 145) Ч. Редацїи „Дѣла“ жѣртѣи прїсланнї отъ Всѣи о. Громаднїи Грїг. эъ Кончакѣи 3 зр., отъ Чч. парохїанъ въ Скоморѣахъ 15 зр., отъ церк. брацѣи въ Млѣшєвннѣахъ 2 зр., отъ парохїанъ въ Млѣшєвннѣахъ 2 зр. 8 кр., отъ Вн. Внїаря Данила, учителя въ Млѣшєвннѣахъ 50 кр., отъ Всѣи о. Дѣмѣ-чєвского въ Млѣшєвннѣахъ 1 зр., — разомъ 23 зр. 58 кр.; 146) Всѣи о. Лѣнатннскїй Грїгорїй эъ Долннѣи отъ себе 5 зр., отъ Ч. п. Внѣнннскѣи Мнѣи, мѣдѣанннѣи 10 зр., эбъ экладкнѣи въ церкѣи 5 зр., отъ Вн. п. Баран-ского, старостѣи 2 зр., отъ Вн. п. Гнлннско-го, ц. к. эдѣюнкта судоваго 3 зр., дальше отъ Вн. нн. Стобѣнкого, бурмнстрѣи, Валѣа Гѣнр., аннїаря, Гнцѣвннѣи, начальнннѣи элнннѣи банку рускнѣи, Нѣхѣа, ц. к. старшого элѣдѣ. солннѣи банѣи, Шѣпаровннѣи Эмнлїи, Гѣндрнхѣи, ц. к. надїратѣа лѣсѣи, Бѣлѣц-кого, начальнннѣи элнннѣи общѣо кред. завед., Пнгрннѣи, прннѣи солннѣи банн, Косакѣвннѣи ц. к. судннѣи пѣвѣтѣвѣоу, Мальчєвского, эвскулъ-танта, Жѣгѣстѣвского, судоваго эдѣюнкта, Лнѣвннѣи, ц. к. нотара, дръ Внѣошннскѣи, лѣкаря по 1 зр., отъ Вн. нн. Жѣлѣховского, ц. к. конц. практ. Намѣот., Гавнннскѣи, ц. к. конц. практ. Намѣот., Рѣндевалѣа, секрѣтарѣи прннѣи магнстрѣи, Гаднннскѣи, прннѣи эѣнц., Пракомѣлѣра Р., эксп. почт., Слѣсар-ского, ннжнѣиаря и Мѣржѣвского Р., ннжнѣи-цѣра по 50 кр., отъ Вн. п. Сѣбѣи, эдѣюнкта подѣтк. 40 кр., отъ Вн. нн. Шѣлннскѣи, подѣтк. касїера, Полнннскѣи Стан., пнсаря, Охманѣи, ц. к. эдѣюнкта подѣтк., Собѣлє-ского, директорѣа голол. шкѣлы по 30 кр., отъ Вн. нн. Прѣшаловннѣи, эагт. контрол. подѣтк., Днѣа ннспектора полнннѣи, Рѣголнннѣи, судѣи днѣрннѣи, Мѣлѣурѣвннѣи, суд. днѣрннѣи, Романѣовского, кушѣи, Бурѣкѣвннѣи, пнсаря прннѣи элнннѣи руск. банку, Попорннѣи, касїера прннѣи магнстрѣи, ц. к. Шѣпаровннѣи Сѣвннѣи, учѣ-нннѣи по 20 кр., отъ Вн. п. Стѣлнннннѣи днѣ-юрннѣи старостѣа 10 кр., эбъ экладкнѣи въ церкѣи У. Пр. Б. (другїи разѣи) 2 зр. 60 кр., отъ 3 мѣстѣи церк. брацѣи 6 зр., — раз-омъ 53 зр. 40 кр.

Черезъ редакцію „Дѣла“ прїсланнї:

Для Бѣтнѣвнннѣи: о. Д. въ Дѣ-рахѣи 30 кр., о. П. въ Болѣи 35 кр., о. В. въ Черхлѣи 70 кр., о. С. въ Вышѣахъ 35 кр., о. К. въ Вѣднннѣи 35 кр., о. Д. въ Гер-маковѣи 35 кр., о. С. въ Лубнннѣахъ 1 зр. 5 кр., о. И. въ Краснѣи 35 кр., о. Д. въ Дѣжаховѣи 50 кр., Вн. І. Ц. въ Сѣлѣи отъ 35 кр., о. А. Т. въ Поруднѣи 35 кр., о. К. въ Вѣгалахъ 35 кр.; для Борѣи: Вн. Г. въ

— Премію на малорускій словарь означив, якъ мы доносили вже свого часу въ „Дѣлѣ“, звѣстній нашъ историкъ Н. Н. Костомаровъ. Цѣль читаема въ петербургскомъ „Правительственномъ Вѣстникѣ“ оголошено съ подробными условиями, dotyczącими той преміи. Н. Костомаровъ жертвувавъ іменно на ту цѣль 4000 рублівъ въ закладныхъ листахъ харьковскаго рустисалянаго банку; головною основою словаря має бути народній малорускій языкъ. Рецензю конкурсу треба до 1 (13) грудня 1881 року. О цѣнку надбавляють словари, поручає академія наукъ особній комісії, зложеної зъ трехъ ученыхъ филологівъ, знатоківъ славянськихъ языківъ, а особливо языка русскаго. Одна зъ членівъ комісії має бути членомъ Малоруски, котрий зрѣть отъ дѣти дѣтями зъ языкомъ малорускимъ. Слѣдній членъ академіи не мугать користуватися премією Н. Н. Костомарова.

— Дѣвстеръ подъ Могнавомъ вилізъ надирно и залезъ значно водою низній часті мѣста, такъ що жито утѣлюють зъ нихъ на човнахъ.

— Россійско посланство въ Лондонѣ зажадало отъ Англіи выдана звѣстнаго Гартмана. Чи правительство англіійское спонсирить просьбу Россіи, не знаю, але здесь рѣшило повново, що Гартманъ выданы на правнѣй подставѣ зъ своихъ границъ, такъ якъ онъ безъ дозволу правительства отбывавъ подорожжя до Швабшарн. Пишуть такожъ, що найдено живы подъ портикомъ живоного двора; около палаты Анчкова, якъ такожъ на сучасныхъ илліахъ, котры збѣтали за кушени, шукає полиція за минами.

— Меморандумъ до папы Леона XIII выгала недавно изъясъ Поляковъ, и то въ той цѣли, чтобы перешагнуть уклады курии съ Россією. Меморандумъ тотъ говоритъ, что папа не повиненъ входить въ каждую связь съ Россією, котра съесть наибольшіи порокомъ віры католицкой и славянскими и при темерішнихъ укладахъ кнує лише заруа, чтобы потомъ могла нанянути Полякамъ ярмо віры православной. Дальше остерѣгає меморандумъ папу, чтобы также не давса увести гороткою оверлиствѣ Поляковъ, котры радбы вѣйти съ Россією въ уклады, и пригадує на чинъ Григорія XVI, котрый при такой самѣй способности дуже смукавса. Цѣле меморандумъ мѣститъ въ собѣ самохвалство Поляковъ, посуеие вже ажъ до отразы, а зъ другой стороны отначса такою застойно противъ Россіи, что годѣ обачити тамъ хоть одну искорку христіанской любви, безъ котрой предѣ не годится такъ коритисъ передъ апостольскою столицей. „Слава“ выстусає противъ того меморандумъ, зазначаючи, що Полякамъ не дѣло тыкаться въ дѣла дипломатичныя сирашы, якъ суть предметомъ уклады межы курией а Россією.

— О незвычайномъ знахори снѣвъ ише турецка газета „Стамбуль“ советѣ серьёзно тѣмъ рѣчи: Славный знахоръ снѣвъ Али-Бенди прійшовъ сими дѣлами до нашей редакци и показавъ намъ число выданной тому чотыри лѣтъ назадъ газетѣ „Сабахъ“ въ дѣя 2 грудня 1876 р., где розказуєсь заствѣ, що бувшій посолъ Игнатіевъ приклянулъ до себе Али-Бенди съ просьбою о вытѣлованіе сау, якъ мавъ поклѣный царь Александръ II. Видѣвъ онъ іменно въ сѣй двѣ зуні: одну замрачену червону, другу звычайного виду, але жовту. Али-Бенди вытѣловувалъ той снѣвъ въ той снѣговѣ, що пожижъ Россію а Турцію наступитъ война вѣбны, по чѣмъ въ Россіи настане рухъ революціонный, а за кілька лѣтъ становса царь жертвою той партіи. Посолъ обдаривъ щедро славного знахора, а вытѣлованіе переслалъ заруа телеграфично царю Александру II.

— Въ Лешневѣ подъ Бродами зничилъ пожаръ дѣя 3 (15) с. м. монастыря Вернадивъ, костелъ, божицю, 99 домѣвъ и 27 нищихъ забудованъ; такожъ погибла въ огни одна дѣтля, а кромѣ того згорѣло немало штукъ худобы и нашны. Сто кількадесять родитѣй осталоса безъ хлѣба; школу обваслають на 120,000 зр.

— Польскій театръ гр. Скарбиа перешовъ въ снѣхъ дѣяхъ подъ дирекцію п. Адама Милашевского (на мѣстце п. Добжанского, редактора Gaz. Narod.), котрый бувшъ вже директоромъ того театру передъ 10 лѣтами.

— Въ Нижневѣ пов. товмацкаго обираєтъ тамашный дѣкъ Иванъ Гавриленко дѣя 11 л. с. м. церковь, вывѣши надъ 2000 зр. Зло дѣя икерыто, котрый заруа признаєса до вини, указавши такожъ мѣстце, где укрывъ грошѣ, а іменно подъ подлогою своего дому; скрынку отъ двома облигациями и книжкою пасы шадичено кинувъ въ воду, где снѣ тамъ найдено. Зъ вѣйхъ грошѣй выданы онъ 10 зр.

— Въ Одессѣ и Городѣ заруа дѣя полиція средотва остерожности и заборонила гримадитисъ по улицамъ, такъ якъ говорятъ въ тыхъ мѣстахъ о намѣреныхъ рухахъ на свѣта Великодѣй, а іменно о нападѣ на жидѣвъ.

— Въ Румуніи почали выходити вже

новы монеты съ авнавомъ Карола I, короля румунского.

— Офицерамъ резервовымъ не вѣдно вже носати мундурѣвъ военныхъ подчасъ увольненія ихъ зѣ службы, такъ якъ мнѣи стержево вѣдны выдало отповѣдне розпоряджєніє, послѣ которо вѣдно тымже офицерамъ носати мундуры только подчасъ паравъ або мѣлдушєнієвъ.

— Зъ Парика выдано недавно кількахъ циглятовѣвъ и забрано имъ компромитуючій письма, котры переслано до Петербурга. На подставѣ тыхъ писемъ отбывають членѣныя арештованы въ Россіи.

— Смерть лорда Биконсфильда (Д' Израели) при темерішномъ занатю ураги въ рѣкѣ при острани Россіи, балканского полуострову и Тунису дѣла що стала замѣтнимъ фактомъ на европѣйскѣй небосклонѣ. Д' Израели служилъ отчинѣ 44 лѣтъ, а отзначивше дѣя не только на полѣ политичномъ, але ставса такожъ звѣстнымъ яко писатель; умеръ въ 76 ѣмъ роцѣ житѣ. Онъ походилъ зъ родины жидѣвской, котра въ часѣ ивѣнзійшій вымигрувала зъ Испаніи до Італіи, а оттамъ до Англіи. Его отецъ Ізаакъ (умершій 1848 р.) выдѣвалъ для себе англіійско право обывательства черезъ знаменитыя ирѣдъ литературны, іменно историчны; онъ признаєтъ зъ початку своего сына Бенъямина на купца, котрый однакъ показуєтъ больше дѣлѣвности до литературы и житѣ публичного. Бенъяминъ кинуєвъ протос на полѣ писеменичества и обѣхавши р. 1826 рѣжій край, написавъ славный романъ „Vivian Grey“, чинъ здобувъ собѣ славу литературну. На полѣ политично вступилъ Д' Израели яко радикаль и реформаторъ, оттамъ приуэвился до партіи тористичной, а р. 1837 засѣвъ въ палатѣ низшѣй, где зъ початку не вѣлоєса ему, але за тос позѣйше ставса головною молодомъ партіи въ той палатѣ. Въ р. 1852 збѣтавъ министромъ скарбу, а оттамъ бравъ живий удѣлъ въ парламентѣ; въ р. 1868 збѣтавъ премьеромъ, по чѣмъ вступивъ часто яко голова особѣлѣвности въ правленію, а наибольшу особѣлѣвность и новату зазначивъ подчасъ послѣдней росѣйско-турецкой войны и трактату берлинского. Королева Англіи надала ему титулъ графа „Earl of Beaconsfield“. Шеце тамтого року напечатанъ Биконсфильдъ свое дѣло п. и. „Eudymion“.

— Женщина а Іовъ Танеръ. Въ американскомъ мѣстѣ Іовъ розпочала 52 лѣтна женщина Гаріетъ Гуєль дѣя 11 (23) которого с. р. добровѣльный ибѣтъ, навѣдуючи звѣстну пробу дра Танера. Черезъ 33 дѣйвъ не брала до устѣ навѣтъ одной капля воды, до перва по томъ часѣ шла потроха зимной воды, але не їла ничего. Тѣмъ выдержала 47 дѣвъ, по чѣмъ умерла зъ голоду; навѣтъ въ послѣдній хвилѣ своего скону не хотѣла она ничего їти, хоть була совсѣмъ притомна. При помертвѣй сѣщии оказалось, що въ тѣлѣ не було майже ничего крови, а цѣлѣй жолудокъ бувшъ мѣмбы заосуенный; трупъ важилъ заледво 67 фунтовъ. Гуєль ирѣдиринила такую добровѣльную муку ирѣдлоподобно, якъ пишуть гдѣякы газетѣ, въ рѣзницѣ зъ причины тѣлжкоя хоробы, зъ котрой она не могла вѣйти.

— Велике землетрясєніє навѣстило недавно мѣсто Задаръ въ Далмаціи, подчасъ которо роздавася глухій подземный лоскѣтъ.

— Землетрясєніє навѣстило въ онѣхъ дѣяхъ цѣлу середну Калифорнію и зробило значны шкѣды.

— О новомъ царю Александрѣ III выражаются гдѣякы газетѣ дуже похвално, навѣдючи много фактовъ, котры свѣдчатъ о его больше поступовыхъ переконаняхъ. Розказуєтъ, що заруа по его вступленію на престолъ, прійшовъ до него до рапорту министръ почтъ Маковъ съ перехоленными и отвореными листами. Царъ обуривса на ое и сказавъ: „Если подобий неотповѣдній рѣчи дѣлѣяся досѣ, то темеръ дожижъ устатѣ.“

— Самовѣльно побирание належитостей нотаріальныхъ за списованье актѣвъ по смертнѣныхъ. (Важный вылавокъ зъ права цивильного, особенно для нашихъ селякъ, що до належитостей нотаріальныхъ.) Судъ повѣтовый въ С. заказанъ ухвалю зъ 30 мая 1879 ч. 3449, dotyczącю ц. к. нотаріи яко комисаревы судовому, самовѣльно побирание отъ оторѣвъ належитостей за списованье актѣвъ помертнѣныхъ.

На рекурсухъ dotyczącю ц. к. нотаріи затвердѣтъ ц. к. вышній судъ краєвий рѣшєніємъ зъ 29 сѣчня 1880 ч. 15058 тую ухвалю суду повѣтового, а вразѣ съ тымъ на подотатъ §. 186 уставы нотар. зъ 21 мая 1855 ч. 943. Д. парт. II уставы нотар. зъ 25 лѣнца 1871 ч. 753. Д. наказанъ, що нотаріи не вѣдно побирати ніякихъ належитостей ани прѣдлѣтъ безпосредно отъ оторѣвъ, на рахунокъ списованієса мнѣючыхъ актѣвъ помертнѣныхъ, ани не вѣдно ему самовѣльно воздержуватиса отъ списованія тыхъ актѣвъ ажъ до вложено задатку а конто той чинности.

И противъ той ухвалы вышного суду черезъ ц. к. нотаріи внесеный рекурсъ збѣтавъ черезъ ц. к. наибольшій судъ

въ Відни рѣшєніємъ зъ 16 веросня 1880 ч. 8075 отчиенный и ухвала суду затвердѣна.

Знаючи, якъ великій надѣужитѣ зъ той причини дѣются и якъ часто ц. к. нотарѣ отъ оторѣвъ надто великій належитости и прѣдлѣты безъ позволенія ц. к. судѣвъ побераютъ, звертаєтъ на повисшій рѣшєніє загалянну увагу, просимо о оголошеніє тыхъ рѣшєнієвъ, обѣщєныхъ въ газетѣ „Gerichtshalle“ ч. 99 зъ року 1880 ч., въ вѣйхъ нашихъ іменно народныхъ газетамъ, а уповачючи на совѣстность нашихъ судѣвъ, радимо особенно соліамъ, чтобы безъ попередного наказу судового ніякихъ грошѣй або прѣдплатѣ ани задатѣвъ ц. к. нотаріамъ за тѣмъ звану „номерщиною“ не давали, и только имъ доперва по списованю актѣвъ опадциныхъ тѣмъ належитости платили, котры самѣ ц. к. судѣ нотаріевы признаєтъ. Якбы якіи ц. к. нотарѣ по сѣлахъ при онѣй актѣвъ о записатю доказавса, то най ему сукцессорѣ сплѣжуть, що тогда належитѣтъ заплѣтити ему, якъ прѣдложитѣ судови рахунокъ, и якъ судъ признаєтъ, только треба платити. Нотарѣ суть обвѣязаны самѣ по сѣлахъ їздити и если болѣше пертракціи робитѣ, тос въ рахунокъ до суду высказати. На актѣвахъ онисаныхъ не черезъ нотарієвъ, але только черезъ ихъ писарѣвъ, не маючыхъ dotyczącю несугу нотаріальную, нехай люди по сѣлахъ не подѣисуются, бо акты такѣ суть звычайно лихо и недокладно зроблены.

При томъ случаю звертаєтъ увагу, що еслибы въ поодинокыхъ вылавокѣхъ належитѣсть ц. к. нотаріевы була черезъ судъ за высоко признана, и пр. болѣше якъ 5 або 6 зр. а. в., — тогда прислугує dotyczącій оторѣвъ прѣдоставленѣе а взглядно рекурсъ до 14 дѣвъ до ц. к. вышного суду, и що подѣя §. 27 уст. о належитостяхъ нотаріальныхъ вѣй пертракціи, въ котрыхъ мѣстѣкъ не перевысѣсас сумы 100 зр. а. в., суть вѣдны отъ всякихъ оплатѣ нотаріальныхъ.

Николіч.

НАУКА, ШТУКА И ЛИТЕРАТУРА.

— „Веснянка, читаночка для малыхъ и старыхъ; уложивъ В. Шухевичъ“. Подъ тымъ титуломъ вышла сими дѣями 60 та зъ ряду книжочка „Просвѣтъ“, обѣймаюча въ собѣ кілька повѣствовъ, якъ такожъ популярно написаній артикулы зъ природы, котры кромѣ пожитку мусѣтъ такожъ заинтересувати нашъ народъ. Цѣна той книжочки 15 кр.; оторѣвъ 80.

— „Сваты, образокъ зъ галицко-русского жита — написавъ Денисъ“. Бѣтъ то повѣсть передрукѣвана зъ „Зорѣ“, где авторъ розказавъ житѣ священникѣвъ, такъ въ кружѣ родинѣвъ лѣтъ и въ отиошенію до народа и церкви. Книжочка тѣя обѣймає 60 ст. друку въ великой 16-ці и стоимъ 28 кр. въ книгарни ставропѣйской, а 20 кр. въ редакци „Зорѣ“.

— Нова композиція музична п. Ф. Тымольского п. и. „Подоліицѣ“ появилса сими дѣями во Львовѣ. Композиція тѣя мѣститъ дужку и коломыжкы подъ фортепѣанъ и стоимъ 64 кр. Дѣстѣта можна по вѣйхъ книгарняхъ львовскихъ.

— „Ерцгерцогъ Рудольфъ, наследный принцъ Австріи, празничное сочинєніє въ память торжєства бракосочетанія для русской молодежи, перевелъ зъ нѣмецкого Ив. Авкс. Глѣбонидій. Відєнь. Накладомъ А. Пихлера вдовы и сына V., площадь Маргареты 21“. Подъ тымъ наголовкомъ вышла недавно книжочка въ Відни съ кілька иллюстраціями, написана способомъ оповѣданія.

В с я ч н а.

— (Р.) Засыпане пѣскомъ мѣсто открито въ Альгеріи, близько мѣста Кваргли. Перѣвина и валовата сторона середъ пѣсковою рѣвинны звернула увагу французского археолога Таггу, котрый почавъ тамъ копати и добуєтъ насампередъ одиєтъ минарєтъ, оттамъ цѣлый мечєтъ, дальше вежу и 12 дуже добре захованыхъ домѣвъ, погребѣныхъ въ пѣсѣвахъ пустынѣ, котры тутъ навѣяти колѣсь жуєвъ отрашній вѣтеръ Самумъ. Дальшій копаня и отгребуванія провадѣтоса контомо французского правительства. Загребане мѣсто мусѣтъ бути дуже давне, бо въ краю не заховалоса жадна легенда о его минушности.

— (Р.) Подъ милѣй поза мурами Помпѣєвъ открито недавно сѣльску римску виллу, засыпану ливою Везувіа разомъ съ тымъ мѣстѣмъ р. 79 по Хр. На просторони кількѣметровѣй знайдено 30 людскихъ скелєтовъ; зъ тыхъ находилоса 10 разомъ въ одной сѣтлицѣ, якъ можна догадатиса, члены одной родины. Смерть постигла ихъ разомъ, а останки ихъ лежали тожъ разомъ зверху 1800 лѣтъ, темеръ розлаучать ихъ и розмѣстѣтъ по рѣжнихъ кабинєтахъ. На костяхъ

знайдено цѣныя ozdoby, нашѣйшики, браслєты, конги и перстєны.

— Дорогі хвосты. Въ вѣдєньскихъ закладахъ модѣ готовляють сукні для вышогниѣй дамъ, котры дѣя 9 мая, по вѣздѣй княгинѣ Стефаніи до Відни, будуть на галѣ обѣдѣ въ цѣсарскѣмъ замку. Вѣй дамы мусѣтъ лѣвѣтисъ съ хвостами. Надъ 50 суконъ выготовили вже вѣдєньскы модѣ заклады, а чтобы дати понятѣе о коштовности одєвъ сукнівъ, досѣтъ оказати, що самѣ хвостѣ мѣштує персѣчно 5000 зр.

О Т О З В А

товариствъ школьного „Помѣчь“ во Львовѣ.

Знаючи вѣтъ у насъ загалянна нужда цѣлого русского народа, однаково въ наибольшій нуждѣ жиютъ бѣдны дѣточкы, що ходѣтъ до русскон народной школы.

То обстоителство оиснувало учительѣ до завѣзаня школьного товариства „Помѣчь“ въ р. 1878, котре поставило собѣ за цѣль, спомогати молодѣжѣ зъ народныхъ школы семінарской въ „Народномъ Домѣ“. Во Львовѣ суть Русины межы бѣдными зѣробнѣиками и сторожамы, шо съ великою хотою посылають свои дѣти до русскон школы, бо видѣтъ, що ихъ дѣти идуть до школы безъ книжѣкъ, бѣсовъ, въ лахманѣхъ, а вѣртѣють до дому съ книжками, въ бундахъ чѣботѣхъ. Такожъ не потребуютъ родитѣй николи журитиса о зшиты, перѣ, атраментѣ и оловцѣ, шо черезъ рокъ такожъ досѣтъ коштує, бо то все дѣя дѣтямъ товариства „Помѣчь“.

Се причинилоса до того, що русскы школы числѣтъ сего року 350 дѣтѣй, хлопцѣвъ и дѣвчатѣвъ. Хлопцѣвъ маютъ 4 клѣтъ, а дѣвчатѣвъ сѣтъ 6 клѣтъ, въ котрыхъ учитѣ 6 учительѣвъ русскимъ выкладочнымъ языкомъ. Бѣтъ то перша и єдина русскы школа дѣвоча на цѣлѣй свѣтъ. А вѣдѣмо еще разѣ, шо посылають до той школы дѣтѣй самѣй наубожшій люди, самѣ прѣлетѣрїѣтъ, зъ интелігенциі нема майже никого. Занюмаєтъ тоту бѣдноту товариство „Помѣчь“, але оно само дуже бѣдно, бо мало кто платѣтъ вкладки, а еще менше вписуєса новы членѣвъ, такъ шо цѣлѣй его мѣстѣкъ вышѣстѣ темеръ 204 зр., бо вже отъ веросня м. р. выдано на убранѣе и на приборѣ школовы до 200 зр. Фондъ товариства бѣтъ еще меншій, колибы не приходило ему зъ року 60 зр. ако процєнтъ отъ 1000 зр. зложеноыхъ на желѣзній капиталъ въ мѣстѣтѣ Старицѣ черезъ наибольшого трїотѣа русского бѣ. и. Ем. Коєсєка, игумена крєхѣвского. Такожъ переслалъ Высоковскѣтенный о. Кобылянскій зъ Пѣблѣ уже темеръ кілька сотѣкъ зр. товариству. Нашъ народій инотитуциі все занюмають тѣмъ молодѣжѣ: Ставропѣйскы обдарѣ дѣточкы книжками рускими, а „Народный Домъ“ чѣботѣми, бундахы, илліацѣми та черевикѣми. Сего року обдаривъ „Народный Домъ“ 3 дѣтѣй. При роздѣванію тыхъ рѣчи звертаєтъ увагу на поступъ въ наукахъ, бо икѣмъ требаы мати дуже великій фондъ, чѣмъ хотѣ половину дѣтѣй обдарити на зиму та лѣто, а здѣлѣобиса тос дуже. Дѣти тѣ вѣвуются въ побожности; шо недѣлѣй и сѣтъ идуть на службу Богу до церкви св. Іоанна и сѣвѣаютъ подъ проводомъ учителя цѣлу службу. Се такъ подобѣєса перѣвѣрѣчѣмъ, шо церковь гнѣтъ иновѣєстѣя ерѣдомъ, и то родичѣ приходѣтъ слухати, а ихъ дѣти сѣвѣаютъ, а влучій солієне на тѣмъ вступѣють до церкви, любуются хорашѣмъ сѣвѣомъ и дивуются, чѣму у нихъ того нѣ.

Протѣе просимо патріотѣвъ, чтобы дѣржми дарами причинилоса до спомогѣ русскихъ бѣдныхъ дѣточѣкъ во Львовѣ примѣромъ оо. бѣ. и. Коєсєка и Кобылянского зъ Пѣблѣ.

Отъ Выдѣлу школьного товариства „Помѣчь“ въ „Народномъ Домѣ“. — Во Львовѣ дѣя 16 (28) марта 1881.

Михаилъ Калисєцъ, прѣдѣдѣтель. Андрей Бѣлєцкій, членъ Выдѣлу и катѣхѣта.

ПОСЛѢДНІЙ ВѢДОМ. И ТЕЛЕГРАМЫ

Вѣдєнь. Рада державна розѣвѣсѣє сѣпѣтахъ свои заєвѣдѣна 28 дѣтѣми. На рѣдкѣ дѣвѣдѣмъ дѣбата бюджетовѣ.

Петербургъ 21 дѣтѣми. Кабинѣтъ росѣйскій розѣслалъ державѣмъ царѣлярну ноту, запрошующи державѣмъ конференцію, на котрой маютъ участисѣ мѣры противъ интернаціонѣльныхъ революціонерѣвъ.

Скодаръ 21 дѣтѣми. Мѣсѣи турѣкимъ войскомъ Дервѣша нашѣ а бѣбанцими прійшло послѣдними дѣями сѣдѣвано до борѣы, въ котрой Альбанѣ збѣтали побѣтѣ.